

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 365.

Tolvte Session.

86de Møde.

Løverbagen den 19de Januar Kl. 7 Aften.

(Fortsat.)

Schulin (fortsat): Jeg skal tillade mig med et Par Ord at recapitulere, hvad man saaledes i denne Retning har gjort her i Landet i den Tid, jeg kan erindre. Den Tid, det gamle frederiksborgske Stutteri existerede, klagede man i lang Tid over de store Misbrug, over den uhyre Bekostning, over det store Antal Heste, der holdtes, kort sagt, den Deel af Befolkningen i Landet, der hittede sig, var misfornøjet dermed; denne Misfornøelse steg til en vis Høide, den offentlige Mening blev stærk i den Retning, og saa besluttede man sig til, jeg kan godt sige nolens, volens, at nedlægge det frederiksborgske Stod. Der kom en anden Hesteinteresse, — denne Hesteinteresse var maaskee blandet med nogle andre Interesser, men det ville vi nu ikke tale om her, — der kom, kort sagt, en anden Interesse. Det var i Slutningen af Tyverne eller maaskee i nogle og Trediverne, da gjorde Fuldblodsinteressen sig gjældende; enhver Frederiksborghest blev anseet for aldeles forkastelig, som en Helmis, et Udskud, hvad man nu vilde kalde det, man kunde ikke ride paa dem, ikke kjøre med dem, de duede slet ikke, alle Individerne bleve da folgte, man kunde kjøbe frederiksborgske Stutteriheste, der siden bleve brugte som meget gode Brugsheste, til en Priis af, jeg troer, fra 20—50 Rd. Det var altsaa den Tid, da Fuldblod var Møde, det grasserede dengang,

— og der blev altsaa indført Fuldblod ved Frederiksborg. Det stod saaledes i nogle, men meget saa Nar, saa vendte Opinionen sig igjen, og saa blev det kasteret i den offentlige Mening; man var strax „bei der Hand“, ved Haanden, og saa skulde det igjen gøres om; hele Fuldblodshistorien blev da kjørt ud og solgt, og jeg har seet meget smukke Fuldblodsheste, som vare kjøbte for 100 Rd., ja under den Priis. Saa kom man til det Standpunkt, at man i Grunden ikke rigtigt vidste, hvad man vilde have; man hittede da paa, at man igjen vilde opreiste det gamle Stutteri, men heldigviis kom tillige dengang den Idee frem, at man skulde have et Landstutteri. Denne Idee troer jeg nu ikke just ganske blev lavet herhjemme, men den kom frem, fordi man saae, at Principet for et Landstutteri var gennemført i hele det øvrige Europa, og der altsaa dog var nogen Sandsynlighed for, at det duede, at det var ret anvendeligt og ganske godt med Hensyn til Hesteavlens Fremme. Da man nu altsaa, som sagt, havde kjørt Fuldblodet ud, saa kjøbte man igjen, hvad man kunde faae af det i sin Tid kasterede Frederiksborg Stutteri, men heldigviis indrettede man paa samme Tid Landstutteriet. Nu er det gaaet i nogle Nar, og saa er man accurat kommen paa samme Punkt; nu er man bleven kjed af det, og nu skal man atter have noget Nyt. Det er just derfor, jeg har taget Ordet, fordi jeg for mit Bedkommende vil have værget mig imod at have deeltaget i denne for Hesteavlens her i Landet fordærvelige Manceer, den nemlig, naar man har begyndt paa Noget, saa at kaste det overbord, inden man har faaet Ne-